

KUTLU DÜŞ

Kapkara dumanlar sarmış, genzimi ve gözlerimi yakıyordu. Öyle bir dumandı ki bu, arasından tek bir ışık huzmesi bile sızılmıyordu. Dağıtmaya çalışıyordum ancak duman hiçbir şekilde kaybolmuyordu. Kimseler yoktu, yalnızca sessizlik çınlıyordu derin karanlıkta. Dikenler batıyordu ayaklarıma, canımı acıtıyordu. Mahsur kalmıştım. Ne nerede olduğumu biliyordum ne de bu dağılmayan dumanın ve ayaklarıma batan dikenlerin sebebini...

Naçar ve meczup, olduğum yerde beklerken birden kanırtıcı sessizliği bozan, basiretli ve kararlı ayak sesleri gelmeye başladı, biri yaklaşıyordu. Ahh umut...Gelen kimse belki de beni bu halimden kurtarırdı. İşte tam o anda yavaş yavaş dumanların arasından mavi ışık huzmeleri süzölmeye başladı. Ayaklarıma batan dikenler bir bir kaybolurken, yerine mis kokulu çiçekler açmaya koyuldu rengarenk... Kara duman dağılmış, beyaz göge güneş açmıştı. Ve çıkageldi sonunda geçmişim, geleceğim... Mustafa Kemal Atatürk... Karanlığı aydınlığa eviren, esaret zincirini kırıp ulusumu özgürlüğe kavuşturan başkumandan, Mustafa Kemal Atatürk karşımdaydı. Onu görmenin verdiği heyecan ve sevinç duygusu ile gözlerime yaşlar dolmuş, ellerim titremeye, yüreğim bir kuş gibi çırpınmaya başlamıştı.

Önce tebessüm etti sonra yanaklarımdan süzölen yaşları sildi parmaklarıyla.“Neden ağlıyorsun güzel kızım?” diye sordu. “Neden olacak Paşam, sen karşımdasın! Ben yıllarca bu anı bekledim. Hayaller kurmaktayım her daim sana dair... Misal, Ülkü yerine ben zıplıyorum etrafında, sana gülümsüyor, şen kahkahalar atıyorum sonra... Sabiha olup kara dumanların arasından askeri planör uçurup mai semaları açığa çıkarıyorum. Sana rastlıyorum ormanda, köylü nine olup sana peynir ikram ediyorum; Çocuk Ali olup kafa tutuyorum sana laf eden sana. Kelime oyunları yapıp gülüyorsun bana. Mavi gözlerinin içi parlıyor, huzurla bakıyorsun. En sonunda bir okulda karşılaşıyorum seninle, yeni okuma yazma öğrenen bir kız çocuğu oluyorum. Sorular soruyorsun bana, merakla dinliyorsun beni. Tarihi kaleme alıyorum, Afet İnan olup ilk askeri başarısını yazıyorum; Trablusgarp'ı... Çanakkale, Sakarya , Dumlupınar... Hep senleyim yanı başında... Bakışlarındaki kararlılık etkiliyor beni, cesaretin geçmişten geleceğe ışık tutuyor. Ta o günlerden vaat ediyorsun umudu. Vakur duruşunla istiklali anımsatıyorsun. Seninleyken seni yaşayanlar ne şanslı! Yerlerine geçiyorum onların, senin özleminle dolup taşan yüreğime söz geçiremiyorum. Öyle özlüyorum ki seni... İzmir'de de içmiştin ya hani Belkahve'de ve dahi hep yolculuk ettiğin trende...Mis gibi sıcacık, köpüklü kahvenin kokusu sınıyor kitap okurken ellerine... Biliyor musun, sırf elinin kokusu çevirdiğin kitap sayfalarına sindi diye, kokularım okuduğun kitapların yapraklarını. . Öyle çok seviyorum ki seni, kıskanıyorum işte şuursuzca. Hem bu konuda yalnız da değilim Atam... Kusura bakma binlercesi var benim gibi... Sen de çok seviyorsun bizi. Biliyorum... Hem sevmiyor olsan hiç karar mıydın Cumhuriyeti?”

“Ah güzel çocuğum!” diyorsun sözlerimi bitirdiğimde. Gözlerinden yaşlar akıyor yüzündeki tebessüm henüz silinmeden. “Beni görmek demek mutlaka yüzümü görmek demek değildir. Eğer beni yüreğinin en derininde hissediyorsan bu benim için kafidir. Zaten bu bana ışıltı ışıltı

bakan gözlerinden okunuyor. Bu beni yüreğinde hisseden tüm Türk gençlerinin gözlerinden okunuyor. Siz güzel çocuğum, bu vatanın yeni açmış çiçekleri, her sabah ufuklarından doğan güneşisiniz; size emanetim, en büyük eserim olan Cumhuriyet çınarının koruyucularısınız! Siz bu vatanın Mustafa Kemallerisiniz! Sizler çocuğum, alev alev yanan vatan aşkının, kutlu sancağımızın temsilcilerisiniz! Siz Türk Gençleri umut bahçelerisiniz! Bahçelerinizde büyüyen her çiçekte inancınız ve azminiz de büyüyecek. Siz Türk Gençleri bu ulusun istikbalisiniz.” Gözlerime baktı ve son sözlerini etti: “Unutma çocuğum, bende sizi çok seviyor ve özlüyorum lakin şunu da biliyorum; sizin daima kalbinizde ve hayallerinizde yaşamaya devam edeceğim.”

Bir düştü yaşananlar, biliyorum... Hiç uyanmayacağım, umut dolu kutlu bir düş!

Öğrencinin Adı Soyadı: Öznur KARADAĞ

Okulu: İyiburnaz Ortaokulu

Sınıfı: 8/F

Numarası: 490

Adresi: Yunus Emre Mah. 4246 Sok. No:57 Karabağlar/İZMİR

Öğrenci Telefon Nu.. 05465413566 (Ablası Özlem KARADAĞ)